

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

Geçim Durdini
Can sıkıntısını
Aşk Yarasını
Karı Koca Kavgasını
Şişak keser,
Her derde devadır...
GIRGIR da GIRGIR

100
KURUŞ
SAYI:
100

GIRGIR

SEVKET KAZAN'IN TOPLATMADIĞI ZAMAN ÇIKAN
KENDİ HALİNDE BİR MİZAH DERGİSİDİR

NACİYE BİR TÜRLÜ DENİZE GİREMİYOR

Naciye her gün plaja gittiği halde bir türlü denize girmeye muvaffak olamamaktadır.

Her defasında mayosunu giyip denize doğru hışım-
la koşan Naciye, su daha dizkapaklarına bile gelme-
den etraftaki yardımsever erkekler tarafından, "Eyyvah
boğuluyor" feryatlarıyla kurtarılmaktadır.

Naciye her kurtarılışında, "Ben boğulmuyordum...
Balık gibi yüzerim." demekteyse de kendisini kurta-
ranlar, "Sen bizden iyi mi bileceksin?" diyerek genç
kıza uzun uzun sun'i teneffüs yapmaktadırlar.

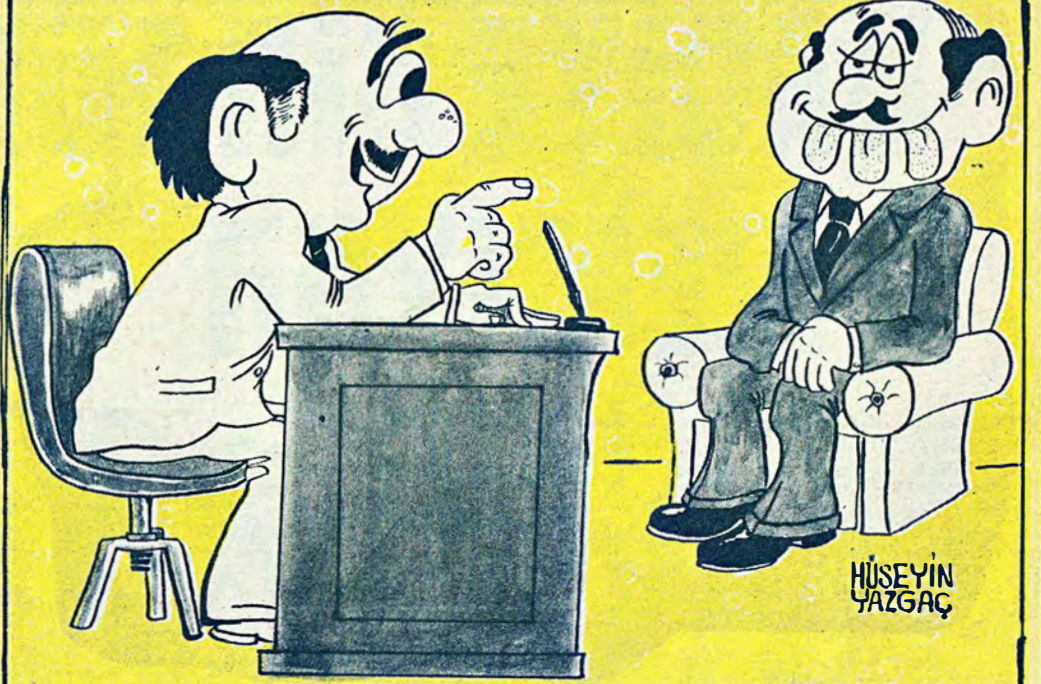

VEYSEL DONBAZ

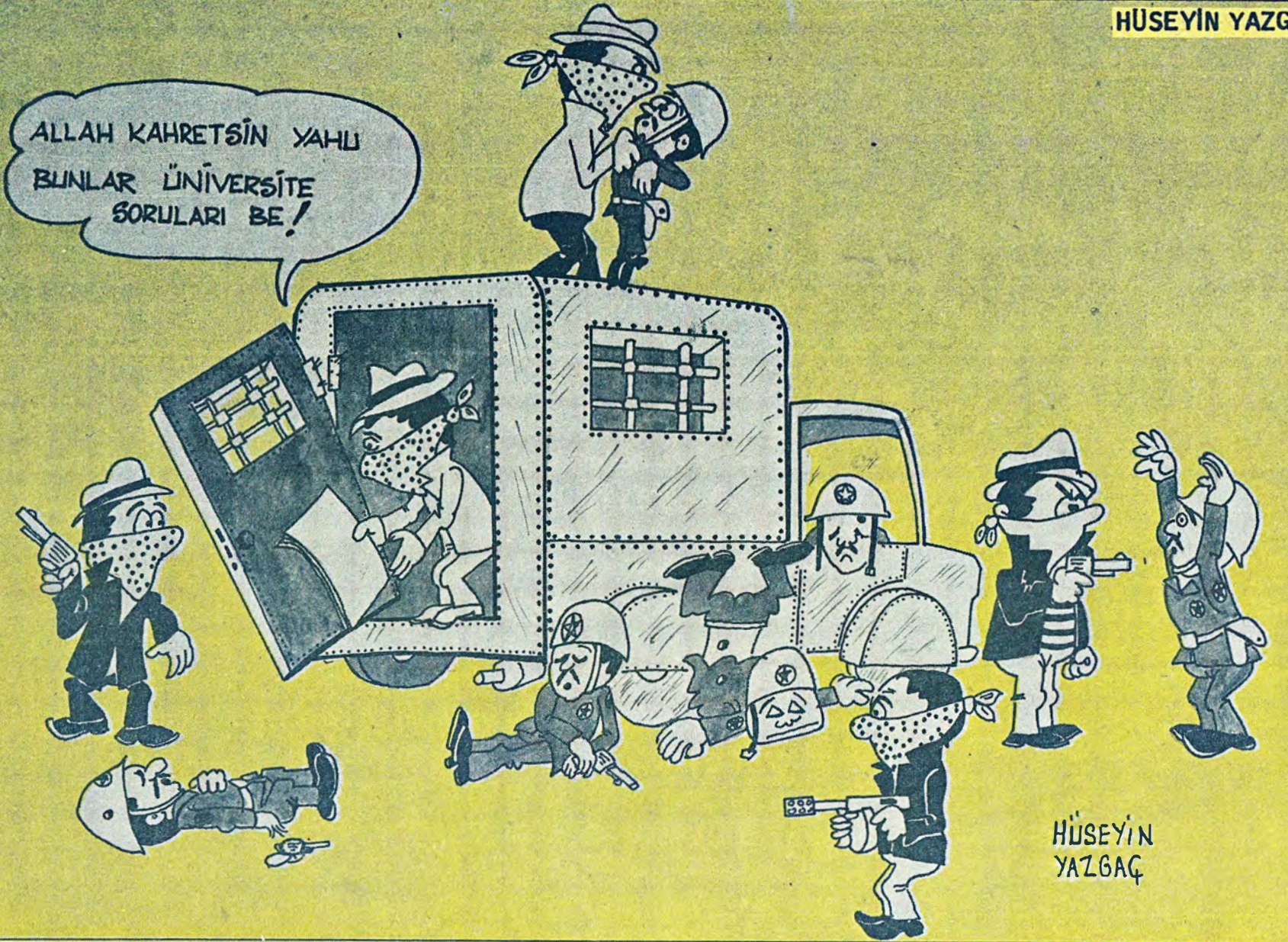
YERLİ GİRGİRLAR

HÜSEYİN YAZGAÇ

-Demek üç dilde konuşabiliyorsunuz?..

HÜSEYİN YAZGAÇ

YIL: 2
SAYI: 100
7 TEMMUZ 1974

Veb Ofset İleri Matbaacılık Anonim Şirketi Adına Sahibi: HALDUN SİMAVİ
Sorumlu Yazı İşleri Müdürü: AYDIN ÖZTÜRK, Müessese Müdürü: KEMAL KINACI
Basıldığı Yer: Veb Ofset Matbaası-Alayköşkü Caddesi, Cağaloğlu- İSTANBUL

Telefon:
27 37 61
27 83 20

Geçim derdini,
can sıkıntısını,
karı-koca kavgasını
şipşak keser.
Her derde devadır...
GIRGIR da GIRGIR.

GIRGIR

OKUMAM YAZMAM YOK AMA GIRGIR OKUYORUM

Hiçbir suç
olmadığı
anlaşıldı

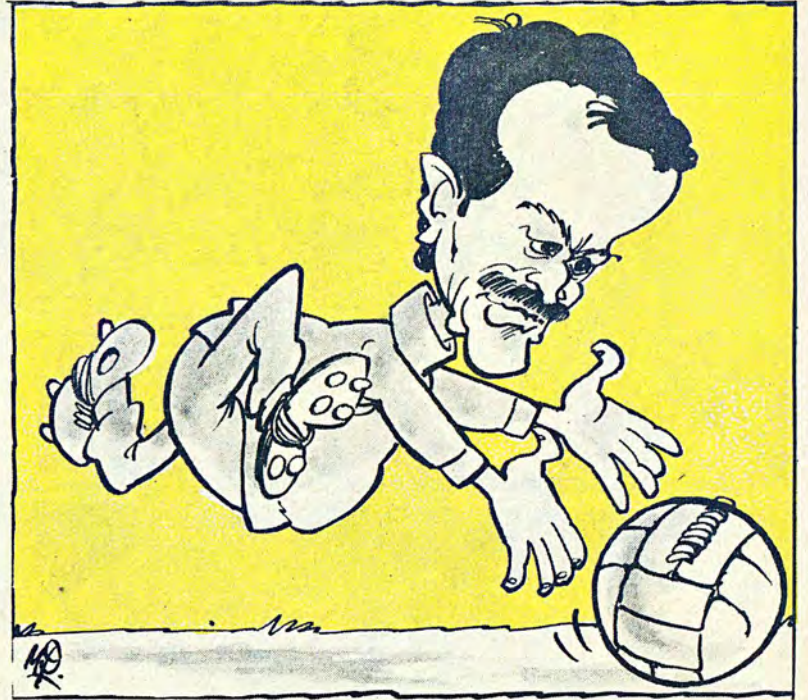
Emniyete ayakkabı ile girdi ayağı sarılı çıktı

Karsına yaranmak için
banka soyan genç Münir Işık'ı
suçortası gibi göstermişti

KARISINA yaranmak ve sosyeteye girmek için İş Bankası Ayazpaşa Şubasını soymak isteyen Ali Sevik Yıldız'ın "Beraberdik", diyerek yakalattığı Münir Işık adlı işçi olayla bir ilişkisi olmadığı tespit edilerek serbest bırakılmıştır.

Beyoğlu Emniyet Amirliği'ne serbest bırakılan Münir Işık paramparça olan ayakkabılarına bezler bağlayarak, akrabalarının kolları arasında evine dönmüştür.

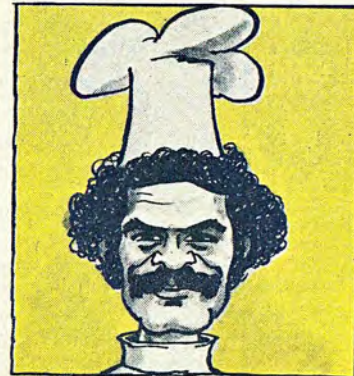
Ayakları parçalandığı ve vücudunun çeşitli yerlerinde morartılar olduğu için hastaneye de giden Münir Işık, "Ali Sevik benim evimde kalmıyordu. Parasını vermeden kaçtı. Ben de onun bu kimsesini soymaya verdim. O zaman işi bana bu işi yaptı. Evde kararla otururken benden polisler geldiler ve beni alıp götürdüler. Sonra hep Ali Sevik ile ortak çalışıp çalışmadığını sorguladılar. Ben de bu banka soygunu ile bir ilişkim olmadığını söyledim. Bana çok zor muhtemeldir. Sentece karakolda kaldım. Ben burada bulundum bir adamın. Birçok Alman ilacı fabrikalarında işçi olarak çalışıyordum. Böyle bir iftim ile karıştırmaya çalıştılar. Karakolda bana bankaya gittiğimi de defalarca sorguladılar. Çok zor saatler geçirdim. Ama bu iftim benim içimi kan ağlattı. Acım çok büyük, demiyordum."

KAZAN'A TRANSFER TEKLİFLERİ YAĞIYOR

Şevket Kazan'a transfer mevsimi açılır açılmaz, futbol takımları milyonluk teklifler yağdırmaya başlamışlardır. Halen Fener, Beşiktaş ve Galatasaray'ın beşbin - kaç milyonla peşine düştükleri Şevket Kazan, dünya kupasından da şandelli transfer teklifleri almaktadır. Kulup yetkililerinin, "Bu kadar hızlı ve seri gazete toplayan bir insan, kale arkasında çok şahane top toplar" diyerek, Şevket Kazan'ı top toplayıcı olarak transfer etmeye uğraşmaktadırlar.

BREZİLYALI RİVELİNO'DAN FRİKİK TARİFLERİ

zelce soyarsın. Soonacıma Ancelika'yı alıp rakıp takımın kurduğu barajın arasına yerleştirirsin.. Heriflerde hoşafın yağı kesilir. Kaleci de Ancelika'nın frikiğine bakmaktan asıl frikiği unuttur. Sen de topu lamba gibi doksana asarsın.. Yalnız Hollanda maçında Ancelika dostu Sıtkı ile sinemaya gitmişti.. Numaramızı yapamadık.. Herifler bizi haca mat etti..

Dünya Kupası'nın frikk kralı Rivelino, muhabirimiz çöpçü Hürşit'e, attığı frikiklerin sırrını açıklamıştır. Bu konuda gayet sambalı, ve az şekerli bir demeç veren Rivelino, "Bizde kırk çeşit frikk atışı vardır. Bilhassa kruvaze ve geniş yakalı olanları çok iyi sonuç vermektedir" demiş ve muhabirimize kalecileri en kıyak matiz eden frikk şeklini şöyle anlatmıştır.

"Tekmeyi yedikten sonra hakem frikiği çalınca hemen tribünde bekleyen Ancelika'yı çağırırsın ve şöyle bir gü-

POLİS BEDAVA PABUÇ DAĞITIMINA BAŞLADI

Ayakkabı fiyatlarının artışı göz önüne alan Emniyet makamları kolları sıvamışlar ve halka-Emniyet Kumdura Fabrikaları'nda-imal edilen bedava ayakkabılar dağıtmaya başlamışlardır.

Şimdi ihtiyaç sahibi vatandaşlar, bir ikametgâh ve nüfus sureti ile birlikte en yakın karakollara başvurarak ayakkabılarını almaktadırlar.

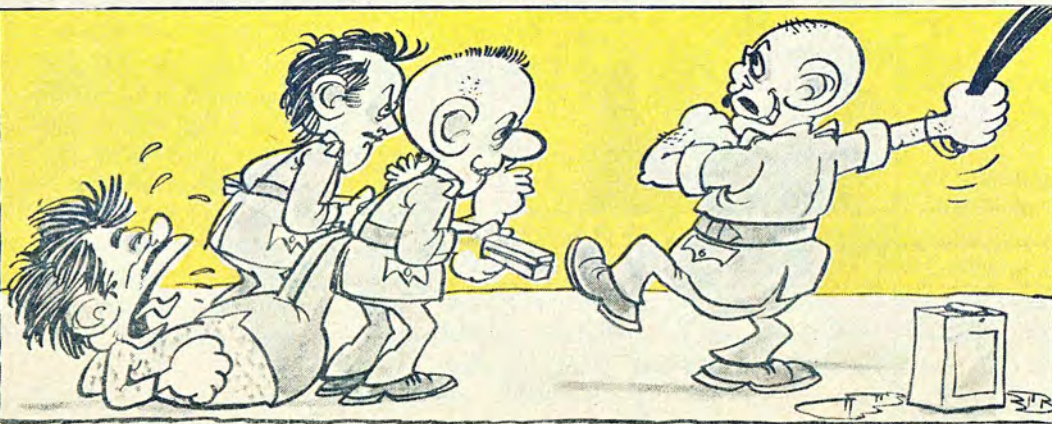
Bu konu hakkında bir beyanat veren Başkomiser Şuap Azokşar, "Belediye'nin simitçi kovalamaktan, sokak köpeği toplamaktan başını kaşıyacak vakti yok. Gönüllü olarak bu insanı görevi biz polisler üzerimize aldık" demektedir.

İşte bu fırsattan ilk yararlanan Münir

Işık adındaki bir vatandaşımız olmuştur.. Yeni ayakkabılarını aldıktan sonra Emniyet görevlilerine teşekkür eden Münir "Ayakkabılarım taraklı olduğu için şimdilik biraz sıkıyor. Ama zamanla açılır" demekte ve aldığı ayakkabıları boyatmaya bile kıyamamaktadır.

Yukarıdaki resimde aldığı ayakkabıları hemen karakolda ayağına geçiren sevinç içindeki Münir görülüyor. Koluna yapışan yakınları da sevinçle ikide birde havalara zıplamaması için Münir'e engel oluyorlar.

Altta ise, dağıtılan ayakkabılara göre ayakları biraz büyük gelen bir vatandaşın tabanları özel metotlarla ilk numara küçültülürken görülmektedir.

UTANMAZ ADAM

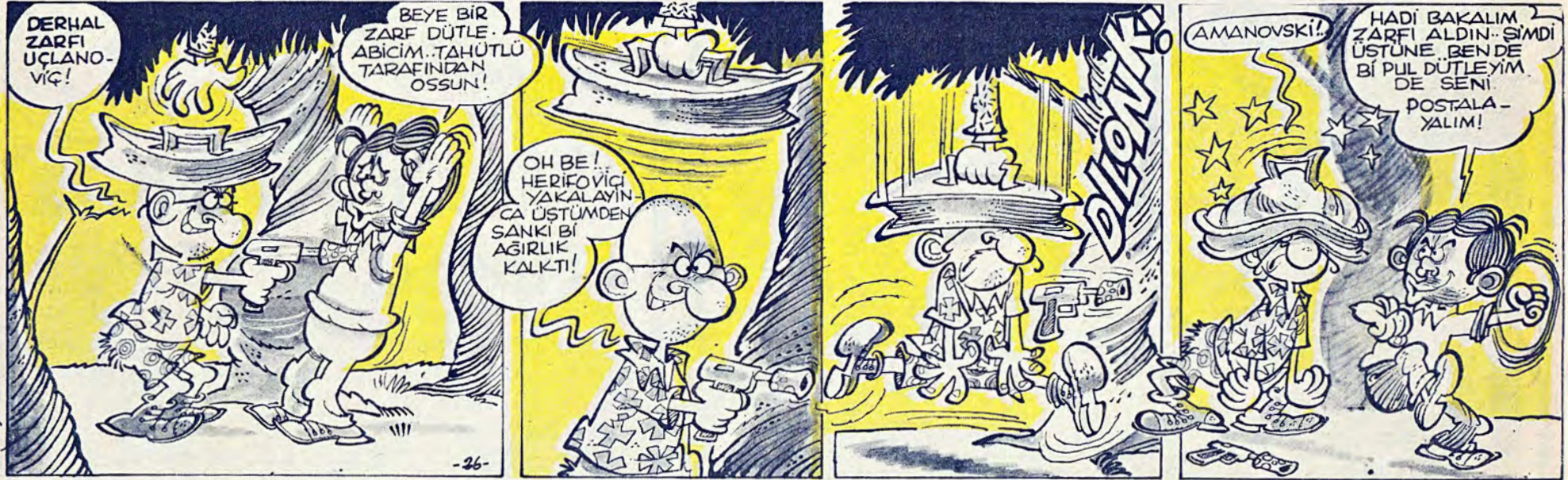
AJANLARA KARŞI

Şeref'le Korna Las Vegas şehrinde açbiilaç do-laşırlarken bilmeden CIA'nın oyununa geldiler. He-rifin birinden gidip bir zarf satın alacaklardı. Fakat aynı zarfın peşinde bilumum devletin casus takım-ları vardı. Yem olarak bizimkiler seçilmişlerdi. Şe-ref'le Korna son anda paçayı kurtarıp zarfla birlikte kırı-şı kırdılar ve bir parka daldılar. Fakat peşlerin-de bir sürü gaddar ajan vardı.

Yazıp çizen: OĞUZ ARAL

ÖĞRENCİ GİRGİRLERİ

ÖĞRENCİLER
GİRGİRLERİNİZİ
ŞU ADRESİNE
POSTALAYIN

GİRGİR DERGİSİ
ATAYKÖSKÜ CAD.
ÇAĞALOĞLU-İST
(Okulunuza belirtin)

KAÇTA KAÇI

Cebir öğretmenimle sandalla ge-ziyorduk. Bir ara öğretmenim bana :
-Cebire çalıştın mı? diye sordu.
-Yok, dedim.
-İşte bu öğrenim yılının dörtte birini kaybettin oğlum. Pekâlâ biyolo-jiye çalıştın mı?
-Hayır, diye cevap verdim.
-İşte dörtte ikiside kayboldu. Geo-metriyi ne yaptın?
-Çalışmadım, dedim.
-Olmadı oğlum. Yılının dörtte ü-çünü de kaybettin.
O anda bir askeri feribot hızla yanımdan geçti. Çıkardığı dalga ka-yığı sallamasıyla denize yuvarlandık. Ben öğretmenime seslendim.
-Hocam yüzme biliyormusun! ?..
-Hayırr! diyebildi.
-Bak gördün mü? dedim. Hayatı -nın dörtte dördü kayboldu.

MERSİN T.S.G. LİSESİNDEN
HAKAN ANILAN.

CILIZ HAMDİ' NİN BAŞINA GELENLER

Dersimiz edebiyattı. Hocamız "Pa-lavra Kazım" ders anlatıyordu. O sı -rada kapı açıldı. Müdür "Kelle" Nuri ile müdür yardımcısı Mahmut "Azra-il" içeri girdiler. Müdür :
"Kimse yerinden kılmıdmasın , eller yukarı !" dedi. Herkes ellerini kaldırdı. Öğrenciler, emir üzerine sı-nfın huzuruna çekilip birer birer muayene edilmeye başlandı. Sıra bi-zim "Ciliz Hamdi'ye" geldi. Bu ar -kada, birkaç defa Yeşilay Derneğine karşı savaş açarak derneğin tüzüğü-nü çiğnemiş bir adamdı. Müdür, Ham-di'nin üzerini aramaya başladı. Sıra ceplerine gelince Müdür :
"Bu bütün tozları ne lan?" diye sordu.
"Sabah aceleyle babamın pantolo-nunu giymişim, hocam." diye Ciliz cevap verdi.
"Ulan, hıyar, yetmiş yaşındaki a -dam, 36 paça genişliğinde pantolon mu giyer !" diye bağırınca, bütün sınıf kahkahayı bastı. Tam o sırada zil çal-dı. Müdür ve müdür yardımcısı ses -ler arasında sınıftan çıktılar. Ama bizim Ciliz Hamdi'yi birkaç gün o -kulda göremedik.

YOZGAT LİSESİNDEN
NERİMAN TURAN

TIYATRODA

O gün bütün sınıf bir tiyatroya ka-pağı atmış, günün tutulmuş bir piyesini izliyorduk. Başlama zili çaldıktan on beş-yirmi dakika sonra müthiş sıkış-mış yerimde duramaz olmuştum. Çare-siz yerimden kaktım ve salondan çık-tım. Oradaki müstahdemlerden birine yaklaştım. "Affedersiniz" dedim " Tu-valet nerde acaba?" Adam eliyle bir kapıyı işaret etti. Kapıdan tam içeri gi-rerken ışıklar söndü. Piyesin birinci tablosunun sona erdiğini anladım. Fa-kat tuvaletin kuburunu da görme olana-ğım kaybolmuştu. El yordamıyla kuburu hiç olmazsa lavaboyu aradım ama bu-lamadım. Durumum da dayanılacak gibi

değildi. Ne olursa olsun deyip oracığa şeyimi şaaptım. Sonra da toparlanıp ye-rime döndüm. İçerde oyunun esprileri üzerinde tartışmalar yapılıyordu. Ya-nımdaki arkadaşım Cevdet'e "Ben git-tikten sonra çok iyi espriler yapıl-mış galiba" dedim. "Baksana millet gülmekten kırılıyor.." Cevdet yüzünü buruşturdu. "Espri olarak değil, ha-reket olarak gülünç bir tablo yaptılar" dedi. Sonra devam etti. "Işıklar söndü oyuncunun biri sıkışmış rolü yaparak şeyini ş'aaptı."

İşte dostlar o günden sonra tiyat-roya ne zaman gitsem on dakikalık o-yunculuğumu düşünür, kıpkırmızı olu-rum.

SIVAS LİSESİNDEN
GÜLBAHAR

HİÇ BİR ŞEYİNİ GÖRMEMİŞ

Beden Eğitimi dersimize "Ateş" namıyla maruf Muzaffer Bey gelirdi. İki gün önce, üzerine Arapça harfler-le adımı yazdığım için heybemi al -mıştı ve bir daha da vermemişti. Der -

se girdi. Çok şendi, kaliteli espriler, yapar, günün spor olaylarından söz ederdi. Benim kendisiyle hiç ilgilen -mediğimin farkındaydı. O sıra da ak-sırdı. Tabii, bütün arkadaşlar bir a-ğzdan "Çok yaşa" dediler. Ben de, yine ses yok. Bana doğru dönüp, sı-mıfa hitaben "Rahat içinden patla de-miştir" dedi.

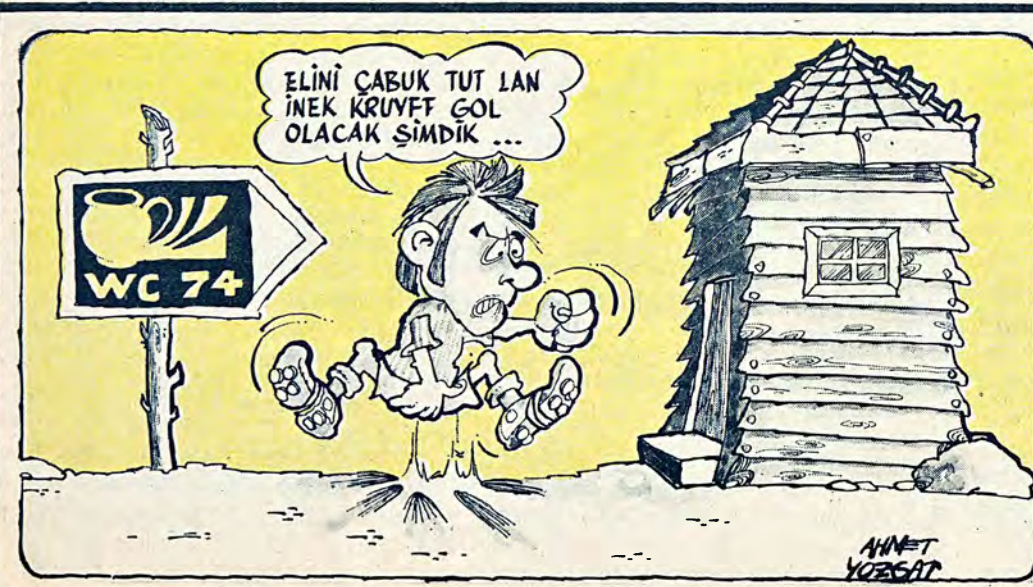
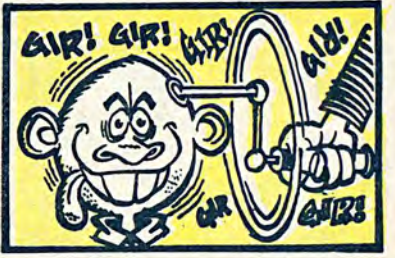
Artık dayanamamıştım. "Hocam bugüne kadar neyimi gördünüz?" de-dim. Verdiği cevap bütün sınıfı yer -lere yatırmaya yetmişti. "Vallahi okula hergün pantolonunla geliyorsun. Hiç bir yerini görmedim şimdiye kadar !.."

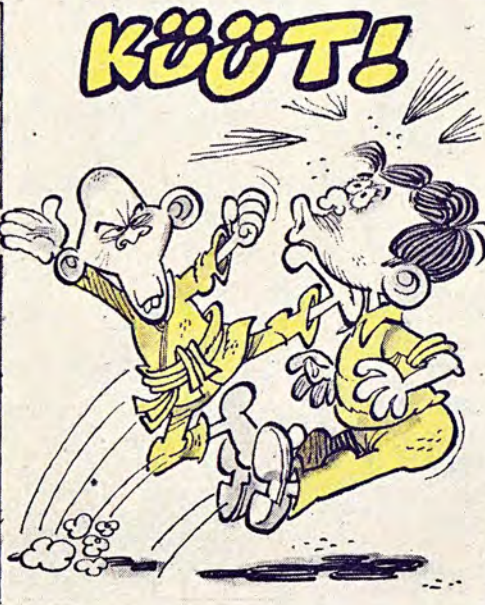
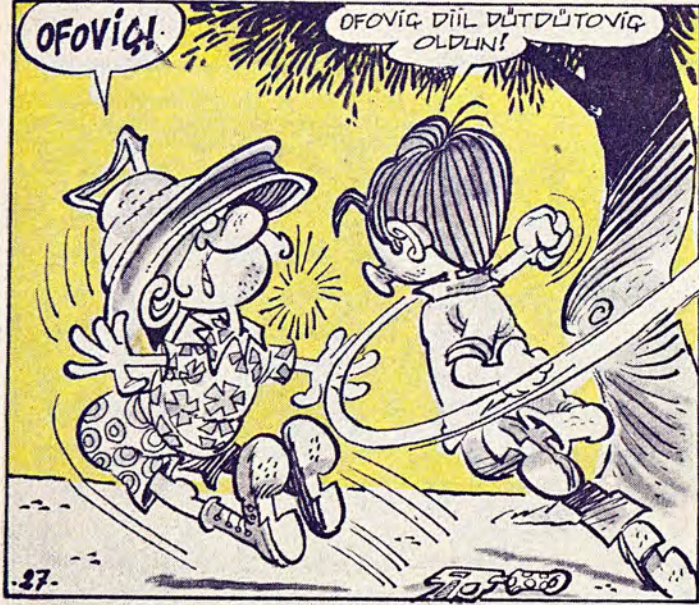
HAYDARPAŞA LİSESİNDEN
ALEV

Geçim derdini,
can sıkıntısını,
karı-koca kavgasını
şipşak keser.
Her derde devadır...
GIRGIR da GIRGIR

GIRGIR

ADAM OLACAK ÇOCUK GIRGIR OKUMASINDAN BELLİDİR

ÖĞRENCİ GİRGİRLERİ

DİNLEYİCİ

Konuşmacı toplumun sosyal yapı-sı konusunda oldukça uzun ve sıkıcı bir konuşma yapıyordu. Arka sıralar-da oturan biri iyice sıkılmıştı. Esne-diğini açıkça belirterek ve olmayan bazı şeyleri kovalayarak dinleyicile-rin sıkıldığını anlatmak istedi.

Konuşmacı aniden söylevini ke-serek onu işaretleyerek, "Örneğin siz bu toplumun bir ferdi olduğunuz halde, toplumdaki bu sosyal çöküşle hiç il-gilenmiyorsunuz." dedi. Adam hemen cevap verdi: "Nasıl ilgilenmem istat, nasıl ilgilenmem altında kaldım bo-guluyorum."

İSTANBUL SEKRETERLİK
OKULUNDAN BİRSEN UYSAL

EDEBİYAT SINAVI

Lise son sınıf haziran dönemi sınavları başlamıştı. O gün Edebi-yat dersinden sınav oluyorduk. Şerif adında bir arkadaşımıza başı büyük, girintili ve çıkıntılı olduğu için Gomo lakabını takmıştık. Gomo okulun e-meklilerinden sayılırdı. Her günkü gibi sınava yine yüzü saç sakal içinde gelmişti. Sınav saati başlamış ve on dakika sonra bizim Gomo tam üç yazılı kağıdı doldurmuştu. Hocanın şaş-kın bakışları arasında Gomo ayağa-kalktı.

-Hocam bana üç kağıt daha verir misiniz? Sınıfı bir telaş aldı. Çünkü böyle bir emeklinin üç kağıt birden istemesi çok acayıptı. Hem üç kağıt doldurmuş hem de üç kağıt daha is-tiyordu. Hoca dudak bükerek Oğlum bir kağıt yetmez mi.) dedi Gomo'nun verdiği cevap sınav sınıfını kah-kaya boğdu.

-Yok be hocam, yetmez valla... Çünkü yazdıklarımı temize çeldi-cem..."

DİYARBAKIR TİCARET LİSESİNDEN
HASAN EROĞLU

GİRGİR'lı dırdırlar

Selami eve ayakkabısını çıkarma-dan girdi. Karısı Şükufe'nin sesini i-şitti. "Çocuk, çocuk seni doğuracağı-ma taş doğursaydım. Köfteler çiğ, çiğ yenir mi?" Selami Bey bu sözlerle al-dırış etmedi. Pijamasını giyip döşeği-ne uzandı. Çok düşünceli olup karnı da o derece açtı. Otobüsteki sakallı a-damın sözleri geldi aklına. Zaten mo-ralini şişli-Şişhane trafiğine çeviren bu sözler değil miydi? Çoraplarını çı-kardığı sırada kapı açıldı. Terlikleri-ni takırdatta takırdatta Şükufe Hanım içeri girdi. "Ne bu halin herif" dedi, "Arabasının karbüratörü bozulmuş taksii şoförüne dönmüşsün," Selami Bey cevap vermedi. Ancak tırnakları-nı tuza banmadan yemesi dikkat çe-kiydi.

"Hanım, bugün otobüste sakallı bi herif bana ne dedi biliyor musun?" Şükufe Hanım "Aaaa nerden bilirim canım." diye söylendi. Selami Bey devam etti: "Taksim, Flor-ya otobüsü kalabalık ve çok sıcaktı. Bayağı terlemiştim. Cömleğimün yu-kardan iki düğmesini daha açtım. Yanımdaki sakallı herif bana dedi ki" çocukları Kerim içeri girmiş, sözü kesmişti. "Anneee, Ben Haluk'lara gi-dicaaaam..." Selami Bey aniden köpür-dü. "Cehennemim dibine git, şey oğlu şey..." Şükufe Hanım "Ay başıma ge-lenler..." dedi ve eliyle ağzını kapa-yarak "Ne müstehcen bi söz" dedi. Selami Bey bir eliyle pantolonunun düğmesini diye tutarak Şükufe'ye dön-dü. "Ne dedin? Ne dedin?" dedi "Ne müstehcen bi söz dedim" diye Şükufe Hanım karşılık verdi. Selami Bey hid-detlendi.

- Nerden öğrendin o sözüüüü..."
- A. Aaaa ne bağıırıyorsun be... Bu söz bu günlerde moda.. Nebahat bile çocuğunu, çayı gürültülü fırladı diye "Ne müstehcen çay içişin var" şeklin-de azarladı.

Selami Bey çok derin bir nefes aldı...

- Deme be hanım, dedi, demek bu söz moda ha... O zaman ben otobüs -deki adama boşuna sinirlenmişim. A-damcağız bana "Çok müstehcensiniz beyim" demişti yalnızca...

- Ne var bunda sinirlenecek.

- Müstehcenin ne demek olduğu -nu bilmiyordum da ondan... Bir söz-lükte şöyle yazıyordu. "İnsanın, çe-şitli baskılar ve zorlamalarla orta-ma göre belli bir düzeyin altında bı-rakılmış duygularının açıklığa kavuş-turulmasıdır." Kafam bozuldu.. Ulan ben kimi baskı altında tutmuşum, ki-min tavuğuna kıst demişim de bu he-rif bana "Müstehcensin beyim" diye diye kafa yordum. Demek adam bana moda olan bu sözle iltifat etti ha...

- Tabii Selamicim.. Bütün büyük adamlarımız şimdi o sözü kullanıyor. Hani bi zamanlar da "Allah selamet versin" derdik ya...

- Evet hanım evet.. Bi zamanlar da "Her kapıyı bizim ANAHTAR açar" diye bi söz modaydı...

- Evet Selamicim.. Şimdi de müs-tehcen moda...

- Nerde bizim çocuk Şükufe. Ke-rim, Kerim... lan ayakkabının bağı-nı bağla oğlum.. Böyle çok müstehcen görünüyorsunuz.

L.A.

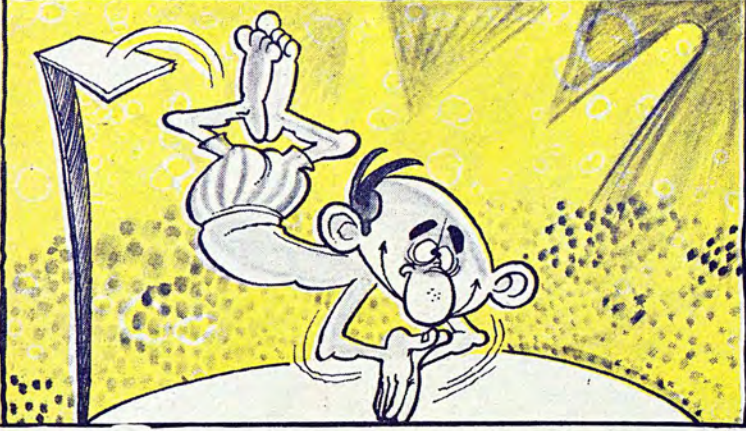
Geçim derdini,
can sıkıntısını,
karı-koca kavgasını
şipşak keser.
Her derde devadır...
GIRGIR da GIRGIR

GIRGIR

GIRGIRINIZ BOL OLSUN

HAFTANIN FIKRASI

PÜF NOKTASI

Adamcağız ezile büzüle sirk müdürünün karşısına çıktı.

-Sirkinizde acaba bana iş verebilir misiniz?
Müdür karşısındaki çeyrek porsiyon adama bak-
tı:

-Bir marifetiniz var mı?
-Yıkmış metre yükseklikten içine su doldurul-
muş bir şişenin içine atlayabilirim efendim...

Müdür şaşkınlıktan ağzındaki sigarayı düşürdü.
-Olamaz bir şişenin içine nasıl atlanır yahu?..
-Ben atlarım efendim...

Sirk müdürünün aklı bu numarayı almamıştı...
-Olmaz kardeşim...Bu işin mutlaka bir püf nok-
tası vardır.

-Var tabii...
Müdür babacan tavırla adamın sırtına vurdu.

-Hadi ben yabancı sayılmam..Anlat bakalım,25
metreden bir şişenin içine nasıl atlayabiliyorsunuz?

Adamcağız mahçup mahçup cevap verdi:
-Şişenin ağzına huni koyuyorum efendim..

JAPONCA BİLMİYORSUNUZ DEĞİL Mİ?

O halde bu fırsatı kaçırmayınız

156 ciltlik dev ansiklopedi YUMAZAKİ'den
faydalanınız

AYDA 150 TL TAKSİTLE

İşte size koskoca bir kış sıcağı geçirebilecek
kültür hazinesi.

Beher cilt 37 cm boyunda 25 cm. genişliğinde o-
lup plâstik muhafaza içindedir.

Çabuk yanar,ateş tutar,yakıttan tasarruf sağlar,
yanarken çıtır,çıtır sesler çıkarır.Fazla kül derdi yok-
tur..

GENEL DAĞITIM:
BUDAK ODUN DEPOSU

HASBİ TEMBELER

İMDAT!
GÜMP!

SEÇME SAÇMALAR

O anda çok duygulanmıştım.Da-
ha fazla dayanamadım ve onun
boynuna sarıldım. KAŞKOL
Vay be...kitap gibi karı çevir,
çevir oku...

Mütercim (ÇEVİRMEN)

Yeni işimde önceleri epey zor -
luk çektim.Ama şimdi yavaş ya-
vaş ısınmaya başlıyorum.

KALORİFER

Biz de 3.Lig'de oynamak istiyö-
ruz.

MEHTER TAKIMI

Baktım ki durum nazik. Hemen
tası tarağı toplayıp sıvıştım.

BERBER

EVET
SİZ!

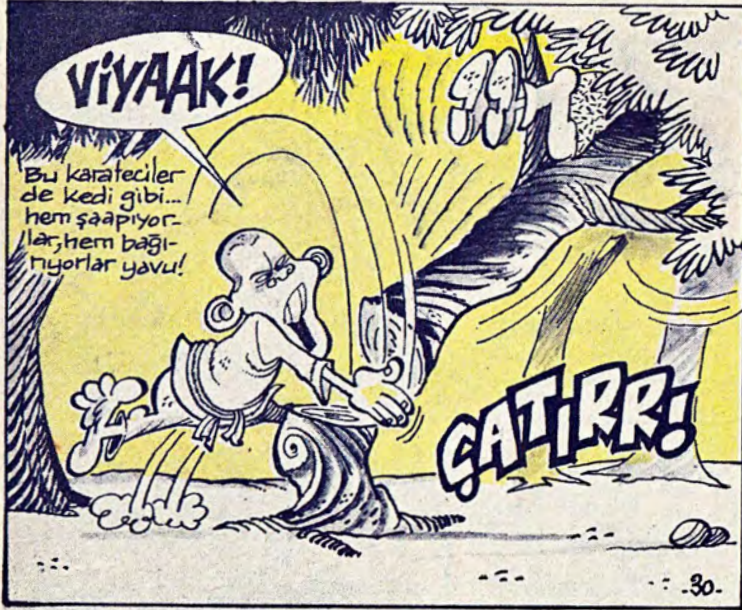
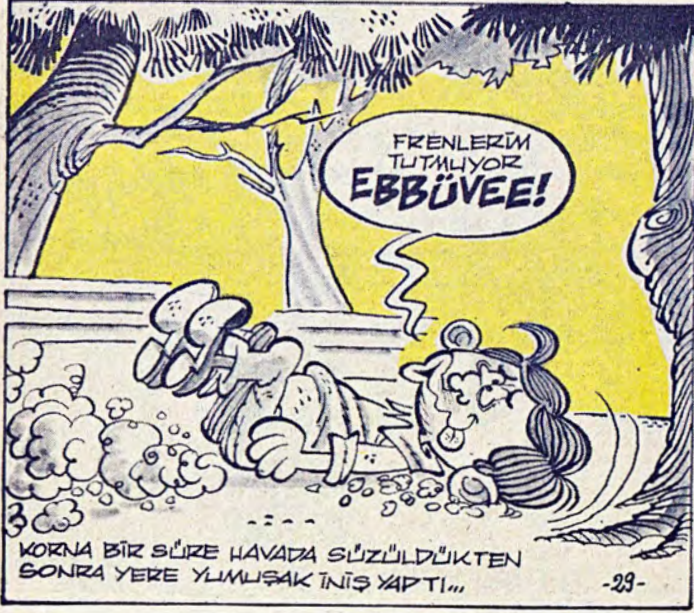

Neden bu yüzlerce kişi arasından bir tanesi de
siz olmayasınız?

Gazetemizin temmuz ayı çekilişinde kalaba-
lıktan istifade ederek cüzdanımı yürütenin, bal
gibi siz olduğunuzu şimdi tanıdım.

Efendi...Ya kuzu,kuzu paraları getirirsin,
ya da şimdi karakola telefon edip seni yakalata-
cağım.

TERCÜMANİYE GAZETESİ
SAHİBİ ATIF KUPONDAĞITIR

ÖĞRENCİ GİRGİRLERİ

BUNLARI BİLİYOR MUSUNUZ?

-Osmanlı tarihinde en çok evlenen sadrazamın"Damat"Ferit Paşa olduğunu,

-Osmanlı tarihinde en çok demiryolu yaptıran paşanın Haydar paşa olduğunu,

-Osmanlı tarihinde hepsi kolalar kapağını açmadan içen paşanın"Te-pedelenli" Ali Paşa olduğunu,

-Osmanlı tarihinde sünnetçi bir paşanın"Baltacı"Mehmet Paşanın varlığını,

-Osmanlıların Anadolu'dan Rume-liye ilk geçişlerinde,yüzme bilmedikleri için yürümek zorunda kaldıklarını,

Biliyor muydunuz? (Bilmiyordu -nuz tabii) ÖZEL TÜRK KOLEJİNDEN GASKONYALI

HAMAMDA

İstanbul'da stajdayız. Aradan birkaç gün geçmişti ki, kirlendiğimizi, fark eden arkadaşlardan birinin önerisiyle, Şehzadebaşı'ndaki tarihi hamama gittik. Normal yollardan fazla-lıkları attıktan sonra hamamı terk ederken, bir de baktık ki, kapının önünde bir alay adam bizi bekliyor. Adam-ların gözleri, bizim iri kıyım, bıyıklı, biraz da patron kılıklı arkadaşımız Oğuz K. da. Teker teker yaklaşıyorlar ve,

-Abi ben peştemalcı,

-Abi, ben keseci,

-Abi, ben havlucu, diyen bahşişi-ni alıp gidiyor.

Bu arada biz tam, "Oğuz'un canı, yavaş yavaş sıkılıyor"derken, o za-mana kadar hiç görmediğimiz 10 - 12 yaşlarında bir çocuk geldi.

-Abi, ben nalıncı dedi. Dedi ama pişman oldu. Çünkü bizim Oğuz artık dayanamamış olacak ki,

-Ben de Oğuz K. memnun oldum, diye cevabını yaptırdı.

ANKARA ZİRAAT LİSESİNDEN

SÜLO

AH İSTANBUL!..

Bizim sınıfın bir İbo'su(Davşan) vardır. İbo'nun da bir Ninesi... Nine beli bükülmüş, doksan sekiz buçuk yaşında var-yok. Dişsiz bir ihtiyar-cık. Canımız son derece sıkılıyordu. İbo, "Galk be gardaş sennen bi tur a-talım"dedi. İtiraz etmedim. İstanbul'un cadde ve sokaklarını ayağı yanmış it misali dolaşıyoruz. Birden gözüme Davşan'ın Ninesi gözüme ilişti. O da İstanbul'un yabancısı, biz de. Kayıp-mayıp olur diye takip etmeye başla-dık. İki adım ötede şoför bağılıyor: "Eminönü bir-iki" İhtiyar Nine biraz durakladı sonra dolmuşa bindi. Tabii biz de arkasından. Merak içindeyiz.. Acaba Eminönü'nde ne işi var diye. Nihayet Eminönü'ne geldik, biz de da-hil olmak üzere bütün yolcular indi; fakat Davşan'ın Ninesi inmez. Şoför Nine'ye baktı: "Nineciğim burası son

durak" Nine durakladı, etrafına bakındı neden sonra, "Aman bey oğlum ha-ni beni evin önüne götürecektin?"

NİZİP LİSESİNDEN TARIK GÜÇLÜ

YERÇEKİMİ KANUNU

Fen dersi hocamızın lakabı Ar-şimet'tir. Yerçekimi Kanunu'nu an-latıyordu.

-Bütün varlıkları yeryüzünde tu-tan kuvvetin yerçekimi olduğunu bil-diren kanuna "Yerçekimi Kanunu"de-nir. Tam bu sırada arka sıralarda oturan Kaz Kâzım söz aldı. hocamız:

-Ne istiyorsun oğlum? diye sor-du. Kâzım

-Bir yeri anlayamadım hocam de-di.

-Söyle bakalım neresiymiş o...

-Varlıkları yeryüzünde tutan kuvvete yerçekimi kuvveti, bunu bil-diren kanuna da "Yerçekimi Kanunu" denir, di mi?

-Evet, Kâzım bu noktada durdu.

-Pekala hocam, dedi ve biraz dü-şündü..

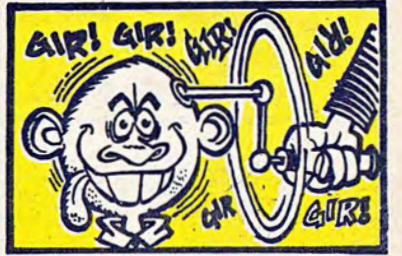
-Bu kanun çıkmadan önce varlık-ları yeryüzünde hangi kuvvet tutuyor-du?

GAZİANTEP LİSESİNDEN FATİH ATAKAN

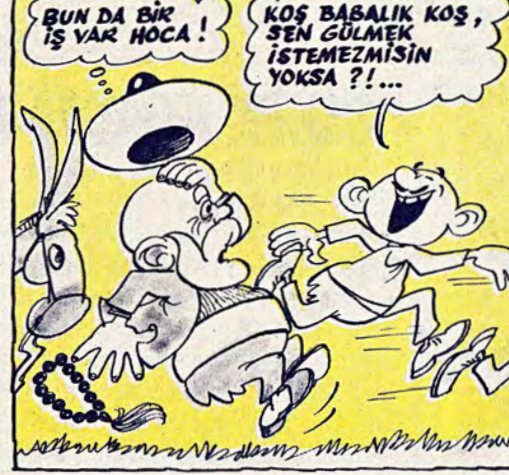
Geçim derdini,
can sıkıntısını,
karı-koca kavgasını
şipşak keser.
Her derde devadır...
GIRGIR da GIRGIR

GIRGIR

HEM GÜLDÜRÜR HEM HOPLATIR

KUPADAN SON MANZARALAR

ÇALIŞANLARA ATA SÖZLERİ

İnsan yorgun doğar dinlen-
mek için yaşar.

Yatağına kendin gibi itina
et.

Gündüz dinlen ki, gece ra-
hat uyuyabilesin.

Hastalıklar çalışmaktan doğ-
ar.

Yarın yapabileceğini bugün
yapma.

Çalışma hastalığına tutu-
lursan ameliyat ol.

Çok işin varsa onu başka-
sına bedava yaptır.

Çalışanlarla dost olma, sa-
na da bulaşır.

Napolyon ne demiş? DİN-
LEN, DİNLEN, gene DİN-
LEN...

DEVAMI HAFTAYA

ÖĞRENCİ GIRGIRLARI

NEFES KES

Orta ikinci sınıftayken şakacı fa-kat gayet sert görünümlü bir hocamız vardı. Sınıfa girer derse başlamadan önce küçük bir şaka yapardı. O gün y-ne hocamız derse girdi. Günaydın di-yerek kürsüsüne oturdu. O sırada sı-nıfta gürültü başlayınca hoca masa-ya vurarak "Nefes kes" diye bağırdı bizler bunun gürültüyü kes mânasın-da olduğunu bildiğimiz için sustuk. O günlerde sınıfımıza yeni gelmiş o-lan köylü ve gayet saf bir arkadaşı 2 dakika sonra parmağını kaldırarak; "A... A... fe, dersiniz ho... ho... cam" dedi, "Ar... tük ne... fes a... la bilir... miyim?"

ELAZIĞ TİCARET LİSESİNDEN
TÜLAY DEMİR

SİNEK KONMASI

Bütün sınıf baş başa vererek bizi sınıfta çaktıran Fen öğretmenine iyi bir oyun oynamaya karar verdik.

Öğretmen sözlü yapacağı zaman ma-sasına oturur dersin sonuna kadar hiç kalkmazdı. Biz bunu bilerek öğretme-nin arkasındaki perdeye bir büyüteç bağladık. (Tabii laboratuvarıdan yürüt-me) Bunu tam öğretmenin ense köküne ayarladık. Öğretmen sözlü yapmak için sandalyesine oturdu. Güneş şansımıza büyütece iyi ışık çarptırıyordu. Ön sı-radaki arkadaşımız ipe fen öğretmeni-mizin ense köküne ayarladı. Fen öğret-menimizin ensesine güneş vurdukça o sinek kondu sanarak ensesine vuruyor biz kakhahadan kırılıyorduk. Gülen ki-mi görürse sözlüye çağırıyordu. Ben sözlüden kurtulmak için sıranın altına girerek gülüyordum.

Nihayet fen öğretmeni bu sinek kon-masının bir numara olduğunu anladı. Ama kimin yaptığını o kadar uğraşma-sına rağmen çıkaramadı.

AMASRA ORTAOKULUNDAN
AHU CAMCI

EVLENME ŞEKİLLERİ

Sosyoloji, dersinde öğretmenimiz ders anlatıyordu. Konu evlenme çe-gitleri idi.

Öğretmenimiz:

-Genel olarak evlenmeler üç sı-nıfa bölünürler: Monogami (Tek kadın-la evlenmek). 2. Bigami (Bir erkeğin iki kadınla veya bir kadının iki er-kekke evlenmesine denir). 3. Poliga-mi (Bir erkeğin ikiden fazla kadınla, veya bir kadının ikiden fazla erkek-

le evlenmesi) diye dersi anlatıyordu. Tam o sırada gözü en arka sıralar -dan birinde oturmakta olan, Hasan'le konuşmakta olan Ali Yaşar'a takıldı:

-Kalk bakalım Ali Yaşar, Kaç çeşit evlenme şekli vardır.

Ali Yaşar bildiğinden, emin olduğu için, hiç tereddüt etmeden cevap ver-di:

-İki çeşit evlenme şekli vardır. 1. Severe evlenmek, 2-Görücü usulü i-le evlenmek.

ADANA ERKEK LİSESİNDEN
TAHİR GÜNEŞ

EYLÜLE KALANLAR DA AF İSTİYOR

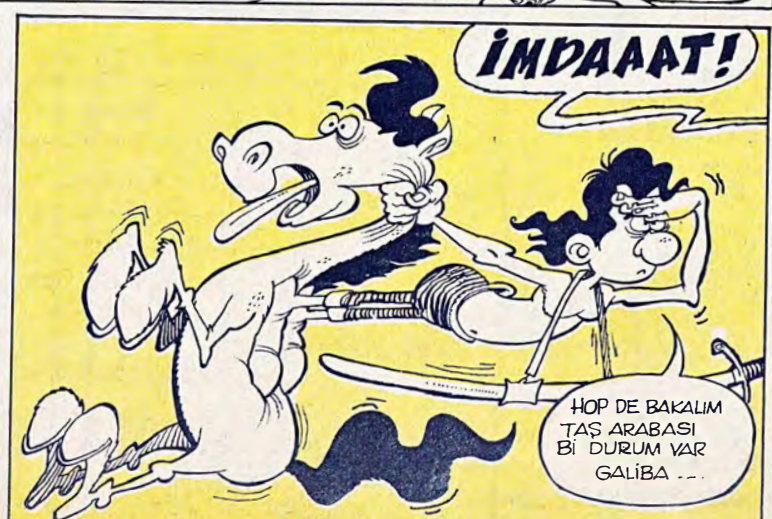
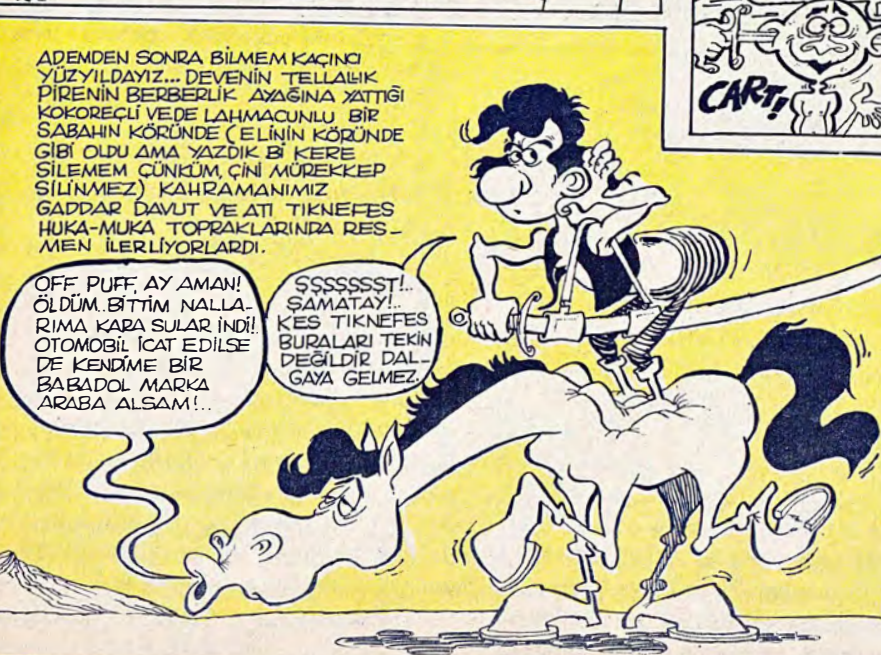
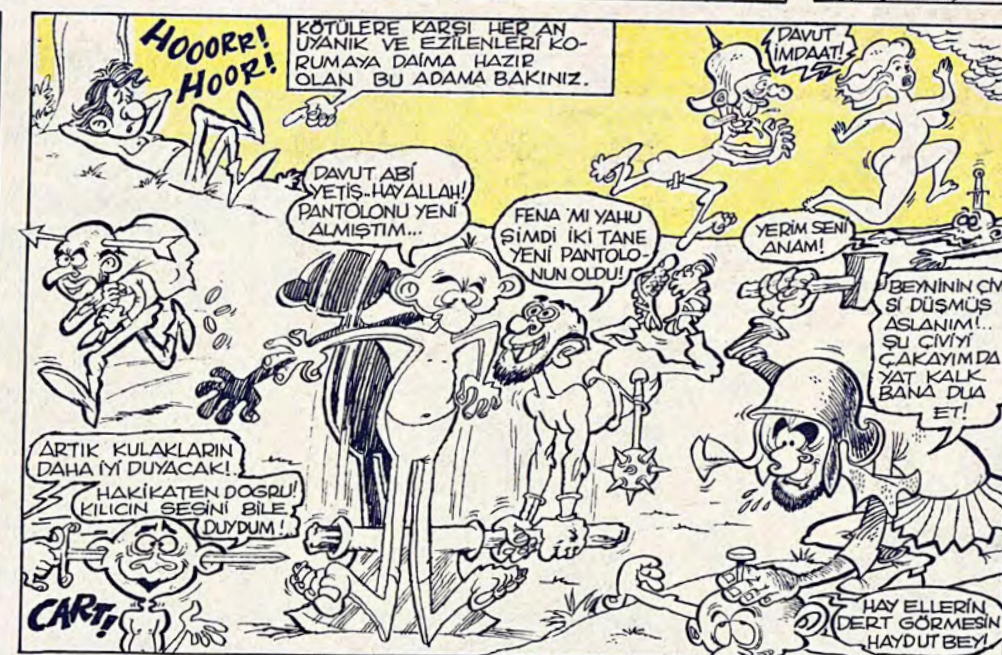
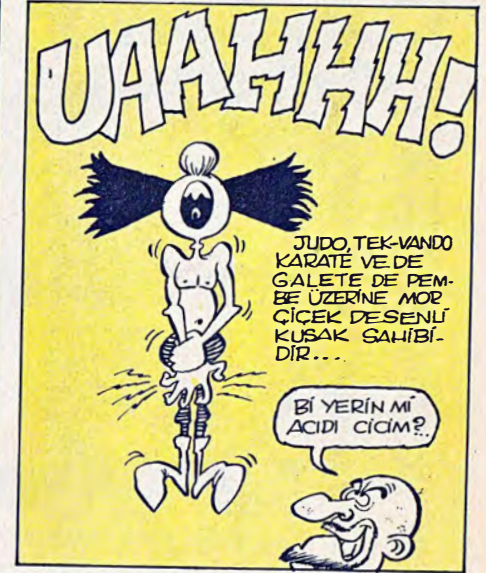
Ciğeri yamk, bu yamıklığın bağ-rında kalakalmış garibanlar bunlar.. Nasıl olmuşsa ellerinde kitap, defter hatta kalem silgi, şub... Ama bu da bi gayret. Geç olmuş er olmuş. Hü-kümet de geç kuruldu ya'. Batan ge-minin borusu geç öter öyle ya. Bunlar da yeni yeni uyanıyorlar. Bizde böy-le değil mi? er uyanmak ne güne... Af

çıktı: dolu dolu dört duvarlar boşal-dı. Belki gene dolacak, Ya bu garı-banları düşünen yok mu hiç? Koalis-yon kuramamış, kalakalmışlar bir köşede... Şunların bakışına bak bİ. "Ne anasının gözü bunlar"deme, boş geç be ağbey...

Bu tayfalar ölçtüler, biçtiler, el-lerindeki kumaş falan değil amaçık-madı hiç bir şey... Bir anda uyam-veren sürünün başı Mümessil Fey-zullah Efendi, parlak fikrini bir an-da flaşladı. Uyustu herkes. Evet ! Necmettin Hocadan akıl almak, esir-gemediği aydın fikirlerinden yarar-lanmak, bu anasının gözü fikirlere avuç açmak en uygunu olacaktı, EY-LÜLÜLERE AF YOK MU?" sloga-nını çekip başladılar imza toplamaya ERZURUM ATATÜRK LİSESİNDEN A.H.G.

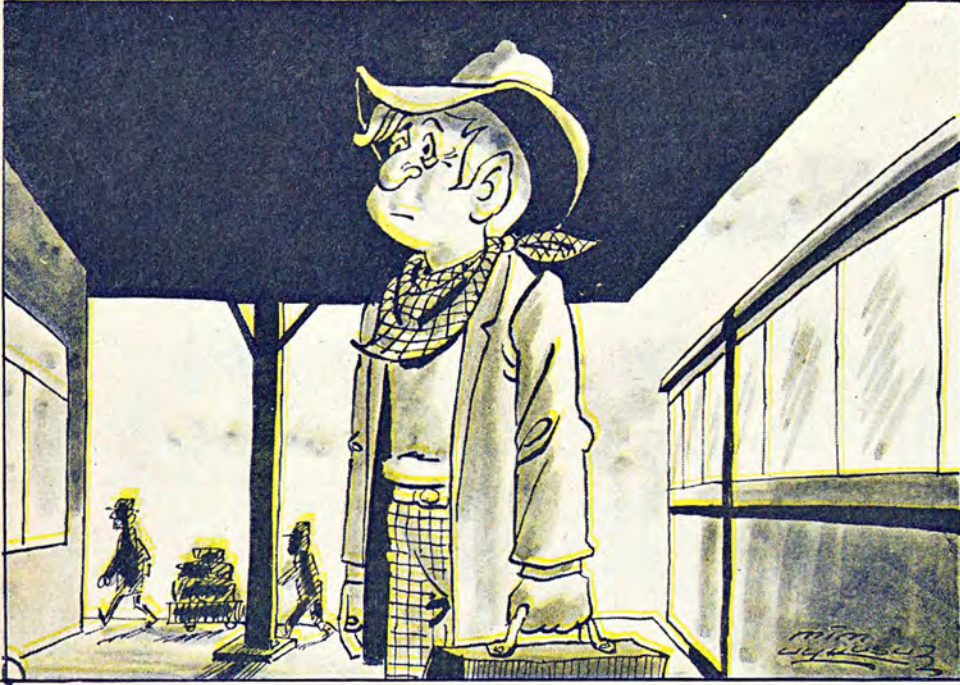
GADDAR DAVUT

İSTE SİZE BİR KAHRAMAN DAHA
HEMDE POLİ-ÜRETANLI CİNSİNDEN
KÖFTE EKMEK BULUNCA YUMULAN
ZORU GÖRÜNCE TOZ OLAN, HER
NUMARAYA BULANCA, ÇARŞAFA
DOLAŞAN VEDE YÜZDE YÜZ
GARANTİLİ, DOKUZ AY TANGİTLİ
KAÇMAZ, BURUSMAZ, ÇEKMEZ
39 BEDEN BİR ADAM...

O'HENRY' den
ARAKLAYARAK
ÇEVİREN:
JİLET BÜLENT

DÜNYANIN EN ÜNLÜ DÜMENCİLERİ BİR KÖYLÜ BİR ŞEHRİLİ

Güzel bir cumartesi akşamıydı. Huston şehrinin istasyonuna gelen saat 21.10 treninden bir delikanlı indi. İndikten sonra durup etrafına şaşkın şaşkın bakınmaya başladı. Delikanlının duruşu, komedi filmlerindeki saf ve masum köylü tipine tıpatıp benziyordu. Sırtında köy damadı gibi uzun ve simsiyah bir ceket; ayakta da kısa gelen damalı bir pantolon vardı. Boynuna yeşil benekli kıpkırmızı bir boyun atkısı takmış, yüzünü sinekkaydı biçimi tıraş etmişti. Mavi gözlerini kır-

pıştırarak çevresine bakındığında yüzünde korku ile karışık derin bir şaşkınlık okunuyordu. Delikanlının elinde, muşambaya benzer parlak bir deriden yapılmış, nuhnebiden kalma kocaman bir yol çantası görülmüyordu.

Genç delikanlı, şehrin merkezine gittiğini öğrendiği bir tramvaya telaşla koştu ve atladi, bir köşeye yerleşip oturdu. Sonra yol çantasını kucağına alarak, sanki onu, yanındaki yolculardan çekiniyormuş gibi, iki eliyle sımsıkı kavradı

Tramvay, kıvılcım demetlerini dört bir yana saçarak, gürültülü bir gıcırta ile hareket edince, delikanlı oturulacak yerin kenarına övlesine müthiş bir korku ile sarılmıştı ki biletçi gülümsemekten kendisini alamadı. Bilet parası vermeye sıra gelince, yol çantasını açtı, çantanın dibini uzun uzun karıştırarak, bir yığın çorap ve mendilin ardından, boncuklardan yapılmış eski moda bir para çantasını çekip çıkardı. Çantanın içinden beş sentlik bir para alarak biletçiye uzattı. Tram-

vay şehrin göbeğine gelir gelmez delikanlı incecik söyleyerek, tramvayı durdurdu ve indi. Kuyumcu dükkanlarının önünde şapsal şapsal vitrinleri seyrederek yaya kaldırımı boyunca ağır ağır yürümeye başladı. Kunduralarının yüksek konçları ile ve ayakları birbirine dolaşırcasına beceriksiz yürüyüşü ile, gelip geçenlerin eğlencesi oluyordu. Tam bir hödük hali vardı.

Tam bu sırada, kıranta giyinmiş, açık renk güzel pardesülü şık bir centilmen, yanından geçerken altın

saplı kamış bastonu ile bizim köylüye çarptı şık şehirli.

- Binlerce pardon, dedi, affedersiniz.

Delikanlı dostca gülümseyerek, - Aldırma be hemşerim, dedi, ben böyle şeylere boş veririm... Texas kovboylarına böyle şeyler vız gelir, hiç üzülmeye.

Şık şehirli onu selâmlayarak ağır ağır yoluna devam etti... Köylü delikanlı da ana cadde boyunca ilerledi. Köşeye vardığında durakladı. Sonra geliş güzel bir sokağa

saptı. Şöyle beş on adım atar atmaz, pazar yerinin saat kulesindeki ışıklı saati ile karşılaştı. Delikanlı durdu, cebinden aşağı yukarı tabak büyüklüğündeki kocaman köstekli gümüş saatini çıkardı ve kuledeki saate göre ayarladı. Delikanlı bu işle meşgulken, saplı altın suyuna batırılmış kamış bastonuyla şık şehirli çaktırmadan, delikanlının yanından geçti, caddenin loş tarafına doğru yürüdü. Karanlık bir yerde durdu ve beklemeye geçti. On on beş dakika sonra bizim köylü

köylü, şehrin en parlak caddelerindeki bir lokantaya girdi, ürkek bakışlarla masalardan birisine ilişti. Bir başka sandalyayı kendi sandalyasına yanaştırıp, üstüne dikkatle yol çantasını yerleştirdi. Üç beş dakika sonra lokantaya şık bir bey hızla girdi. Bu saplı altın suyuna batırılmış şemsiyeli şık şehirli den başka değildi. Soluk soluğa sildir şapkasını astı. Sonra köylünün masasının öbür ucuna yerleşti. Başını kaldırıp da kuyumcu dükkanının vitrinini önünde gördüğü

delikanlıyı tanıyınca,

- İkincidefa karşılaşıyoruz beyefendi dedi. Trene yetişmek için deliler gibi koştum. Ben Güney Pasifik Demiryolları Şirketi'nin vizesini almışım. Bölgeyi dolaşarak işçilerin gündeliklerini dağıtmaktayım. İnanmazsın ama, üç dakika için treni kaçırdım. Düşünün azizim üstümde yirmi bin dolarayakın para var. Üstelik bu şehre ilk gelişim, şu Huston şehrinde tek tanıdığım yok.

Delikanlı:

DEVAMI KARŞIDA

- Bu konuyu kapatın albayım dedi, ben de aynı durumdayım. Şimdi Cansas şehrinden döndüm. Orada bir koyun sürüsü sattım. Paraları da bankaya falan hiç bir yere koyamadım. Hepsi üstümde. Ama bendeki para sizdeki kadar kabarık değil, topu topu dokuz bin dolar.

Şık şehirli cebinden kalın bir banknot destesi çıkardı. Akşam yemeğinin parasını vermek için içinden bir banknot ayırdı. Sonra desteyi dikkatle gene iç cebine yerleştirirken,

- Biz gerçekten seninle aynı

durumdayız. İnsanın üstünde bu kadar büyük paralar taşıması feci bir şey. İstersen seninle ikimiz "Birbirimizi Koruma Derneği kuralım" önümüzde geçirmemiz gereken kocaman bir gece var. Bu arada, şehrin görülmeye değer yerlerini de şöyle bir dolaşırız.

Köylü delikanlı, önce bu tekliften bayağı kuşkulandı. Hemen çekingenleşti ve soğuk davranmaya başladı. Ama, şık şehirlinin açık ve içten nezaketi karşısında ürktü. Hele şık şehirli yemek parasını ödemek için ayak diretin -

ce köylünün bütün kuşkuları silini-verdi. Kolay inanır bir insan olmakla kalmadı, gevezeliğe bile başladı. Adının Şimon olduğunu, Texas' da bir çiftliği bulunduğunu, Texas' tan ilk olarak çıktığını şık şehirliye anlattı durdu. Şık şehirlinin adı da Richard idi. Kendisine arkadaşları kısaca yüzbaşı diyorlardı. Dallas'ta oturduğunu anlattı. Kartının üstünde "Yüzbaşı Richard Sexon Klency" adlarını matbaa harfleri ile basılmıştı. Altında ise kurşun kalemle "Güney Pasifik Şimendifer Kampanyası Ajansı" sözleri eklen-

mişti.

Akşam yemeğini bitirdikleri zaman köylü delikanlı:

- Sizinle yeni tanıştığımız için söylemekten utanıyorum ama, şimdi birer duble bira içsek iyi olacak dedi. Eğer sen içmiyorsan bana darılma, ben gidip bira içeceğim.

Şık şehirli hoşgörülü biçimde gülümseyerek

- Kendinizi koruyunuz. Bu gece birbirimizi korumak zorunda olduğumuzu unutmayınız. Bana emanet edilen paralardan dolayı Güney Pasifik Demiryolu Şirketi'ne karşı sorumlu-

yum. Üstelik pek bira falan içmem. Fakat gene de bir biradan zarar gelmeyeceğini bilirim.

Köylü delikanlı hemen çantasını açtı uzun uzun karıştırdı. Boncuktan yapılmış, çantasını buldu. İçinden on sentlik bir para çıkardı. Hemen bira istemeye davrandı. Fakat şık şehirli, buralarda bir yerde sessiz bir bar bulunduğunu, bunu dostlarından duyduğunu, ancak tam yerini bilmediğini, orada bira içmeyi teklif etti.

Köylü delikanlı ile şık şehirli bir süre dolaşıp arandıktan sonra

önünde bir fener yanan, dönme kapılı bir binaya geldiler, şehirli,

- Burada her halde bir bira içebiliriz dedi.

İçeriye girdiklerinde kendilerini ışıktan ve aynalardan pırıl pırıl yanan şık bir büfenin önünde buldular. Köylü iki duble bira ısmarladı. Biraları bitirdikten sonra delikanlı elindeki on sentlik parayı tezgâha bıraktı. Bunu gören bar sahibi:

- Senin derdin alay etmek mi dedi. Bu yalnız borcunuzun yarısı eder. On sent daha uçanın bakalım. Hem

çabuk sökülün.

- Bana bakın dedi köylü, bira -nın dublesi her yerde on sente satılır. Bizi enayi mi sandın sen:

Bu sırada şık şehirli, delikanlının kulağına eğilerek:

- Görünüşe göre şüpheli bir yer dedi. Üstümüzde bu kadar para varken kavga çıkması doğru olmaz. İzin verirsen paranın üstünü ben vereyim.

- Hayır dedi delikanlı, ısmarlayan benim, üst yanını da ben vereceğim. Böyle konuştuktan sonra, yeniden yol çantasına eğildi, ve be-

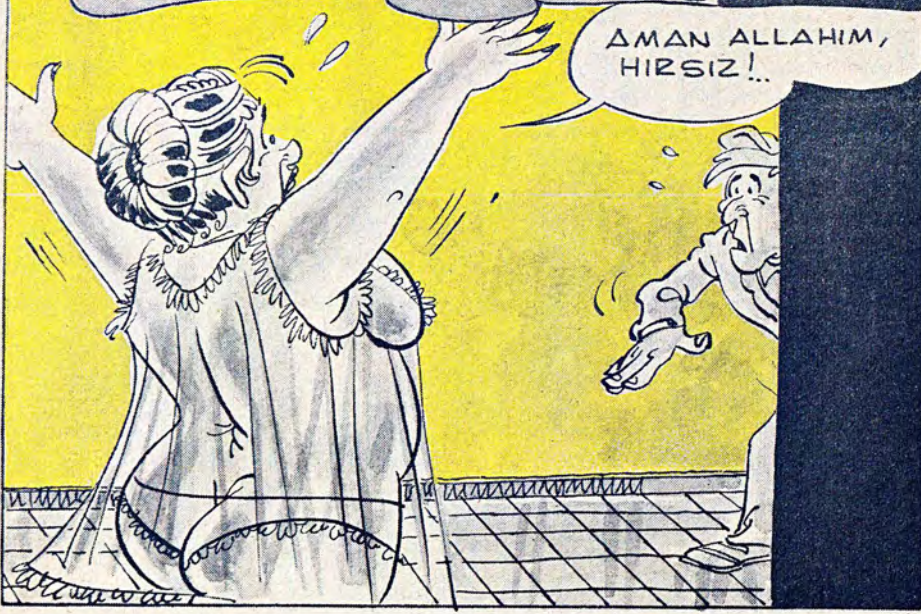
şer sentlik iki para çıkardı. Bu sırada yanı başlarından bir yerlerden müzik sesi gelmeye başlamıştı. Delikanlı, bu neşeli müziğin nereden geldiğini araştırmak için başını çevirmişti ki, bar sahibi, şık şehirliye göz etti ve yavaşça

- Avın kutlu olsun Jimi dedi, haydi gene şansın varmış kafir.

Şık şehirli aynı yavaş sesle, - Evet, dedi, görünüşe göre balklık oltaya takıldı. Sol gözünü çakayla karışık kırıpverdi.

DEVAMI HAFTAYA

KİBAR KÖPEK AZİZ NESİN

Önce yağmur borusuna tırmandı, Or-
dan yangın merdivenine atladı. Sonra
balkona geçerken dördüncü katın pen-
ceresinden gelen ışık, bir sürü ışıltak
ışınları gibi üstünde toplandı. Delikan-
lı ışıklı alanı hızla geçti, koyu karan-
lığa sinip bekledi. Ses yoktu :

Korkuyordu. Üçüncü gece işiydi
İlkinde zengin bir eve girmişti. Tika
basa karnını doyurup evden çıkmıştı.
Ertesi gün gazeteler, zengin evden
hiçbirşey almadan, yalnız karnını do-
yurup çıkan hırsız, meraklı bir olay
diye yazmışlardı. İkincisinde az kal-
sın yakalanıyordu. Kimse yok diye
girdiği evde hahap bir adamla karşı-
laşmıştı. Ters yüzü kaçmaya kalma-
dan adam,

-Aklınıza...şey...kötü bişey
gelmesin...ben şey için...diye ke-
kelerken ortaya çıkan bir kadın,

-Aaa...hırsız! diye bağırıyordu.
-Ben kocam sanmıştım, demiş, son-
ra delikanlıyı kovalamıştı.

Bu üçüncü gece işiydi, korkuyor-
du. Yaptığı işi sevmiyordu. İçinden ge-
çen, bu işi yalnız bir kez yapmak-
tı. Girdiği evden büyük bir voli vurup bir
daha hırsızlık yapmayacaktı! Çaldık-
larıyla iş tutacaktı, kazanacak kaza-
nacaktı. Sonra, getirip çaldıkları şey-
lerin parasını ödeyecekti. Hepsini ge-
ri verecekti.

Dalgacıydı. Yolda giderken, parkta
otururken dalga geçerdi. Hep bunları
düşünürdü.

-Bayım, beni tanıyor musunuz? Ner-
den tanıyacaksınız? Tanımazsınız be-
ni. Hani geçen yıl evinize bir hırsız
girmişti ya, işte o hırsız benim. Siz-
den çaldığım eşyaları ikibinsekizyüz
liraya sattım. Ne? On bin lira mı eder-
di? Şüphesiz eder. Ama ben hırsız ol-
duğum için ucuza vermek zorunday-
dım. Zaten o malların değerini de bil-
miyordum ya... Her neyse, ben size ma-
lınızın değerini ödüyorum. Buyrun on-
bin liranızı. Bu ikibin lirayı da lütfen
kabul edin. Bu da onbin liranın bir yıl-
lık faizi. İhtiyacınız yok mu? Öyleyse
bir hayır kurumuna verirsiniz. Sizi üz-
düğüm için özür dilerim. Affedin beni..
Şimdi namuslu insanım. Sizden çal-
dıklarımı sattım, parasıyla iş güç sa-
hibi oldum. Allah razı olsun sizden. İs-
tesem verir miydiniz? Vermezsiniz. ..
Tanımadığınız adama ne diye iki-
bin lira verecektiniz? İşte geldim. Sa-

yenizde adam oldum, namusumla çalı-
şıp kazanıyorum. Artık siz bilirsiniz,
isterseniz beni polise teslim edersiniz
Vicdanınız ne diyorsa öyle yapın. İs-
terseniz affedin, isterseniz polise ve-
rin. Ben kaçmıyorum ki... Nasıl ister-
seniz. Çok üzülüyünüzü biliyorum.
Ama inanın, ben de az üzülmedim. Bir
yıldır neler çektiğimi ben bilirim. Vic-
dan azabı en büyük işkence. Eğer bu
para kendi param olsaydı belki de bu
kadar çalışmazdım. Birgün önce size
bu parayı ödeyebilmek için çok çalış-
tım. Ya kazanamasa ydım, ne mi olacaktı?
O zaman bir kere daha çalacaktım
Yeniden iş deneyecektim. Ah beyefen-
di, hiç bir insan çalmak istemez. Ama
ne yapsın? Hırsızlık iyi şey mi? Hır-
sızlığın iyi bişey olmadığını bir hırsız
kadar başka kim bilebilir?

Balkonun köşesindeki karanlık kuy-
tuya sığınmış, orada dalga geçiyordu.
Ötünde bişey vardı, eliyle yokladı, bir
tel dolabı...

Sabıkalı hırsızlardan bir arkada-
şı ona.

-Herkes çalmadan önce senin gibi
düşünür, demişti, ama sonradan hiçbir
hırsız çaldıklarını götürüp vermez.

Eliyle balkon kapısını yokladı, ka-
palıydı. Yavaşça doğruldu. Elinizi u-
zattı. Pencere camı, el girecek kadar
kırık. Ceketinin kolunu sıvadı. Elini
soktu. Pencerenin sustasını açtı. Öy-
le de karanlık ki... Burası mutfak o-
lacak. Yürüdü. Çarptı. Kibrit çaktı; İlk
parıltıda dört yanı kolağan etti, hemen
kibriti söndürdü. Kapıyı görmüştü. Açtı.
İlık bir hava vücudunu sardı. Bir oda -

ya girdi. Az kalsın kalbi duracaktı. O -
dada iki kişi konuşuyordu. Hemen diz
üstü çöktü. Onu görmemişlerdi. Görse-
ler konuşmaları böyle sürer miydi? Gözü
yavaş yavaş karanlığa alıştı. Karyolanın
önüne kadar gelmişti. Ye-
re çöktü, sürünerek karyolanın altına
girdi. Konuşan iki kişi biri erkek, biri
kadın, karyoladaydılar.

Suluk almaktan korkuyordu. Dönüp
gitse... Ya görürlerse! En iyisi böy-
lece durup uyumalarını beklemektir.
Uyumuyorlardı. Boyuna konuşuyorlardı.

Kadın,
-Ben çıkarırım şekerim, dedi, ge-
çen sefer iki yüzelli gram çıkardım.

Erkek,
-Yakalanırsan?... diye sordu.
-Sen korkma.
-Sakın benim adımla verme.
-Deli misin? En son, kocamla git-
miştik, tam yirmisekizbin dolar getir-
dim. Kimsenin ruhu duymadı.

Adam bir ısıklık öttürdü.
-Karaborsada üç yüz bin lira, dedi.

-Ne sandın?
-Yaman karısının ulan!..
Öpüştiler...

Sonra uyku soluması başladı.
Delikanlı karyolanın altında beyaz
bişey gördü; tüylü beyaz bişey, Kürkü
besbelli. Bu kürkü alıp gidecekti. Evet,
uzun tüylü, yumuşacık, sıcacık, beyaz
bir kürk. Elini uzattı, kürkü yakaladı.
çektir, Elinin altındaki kürk canlandı.
Sonra bir hırıltı duyuldu.

-Hırr!... Hırr!..
Hemen çekmese köpek elini az
kalsın ısıracaktı. Kadın uyandı.

-Sus Caroli!... diye bağırıldı.
-Hırr!..
-Coli sus diyorum.

Beyaz tüylü köpek sustu. Erkek,
-Yarın beni erken uyandır, dedi.
-Neden? diye sordu kadın.

-Bir fatura işi var.
-Bu sahte faturalardan başın be-
laya girecek. Korkuyorum.

-Korkma. Ben işimi bilirim.
-Aman dikkatli ol.

-İşimi sağlam tutuyorum, dedim ya.
-Sırrı da işini sağlam tutuyordu.
Bak şimdi mahkemelerde sürünüyor.
-Sırrı'nın kendi enayiliği. Etrafa

rını anlayıp, yavaşça doğrulurken...

-Hırr!..
Köpek gözlerini açmıştı. Köpeğin
gözleri karanlıkta iri iri parlıyordu.
Ev köpeği idi. Besbelli eve çok ya-
bancılar gelip gittiği için delikanlıya
atlamıyor, havlamıyor, ama kıpırdar kı-
pırdamaz hırıliyordu.

Erkek, uykudan çatallaşan sesiyle,
-Sustur şu köpeği, dedi.

Kadın bağırıldı :
-Sus Coli! q

Köpek laftan anlıyordu, susmuş,
başını ön ayaklarına dayayıp gözleri-
ni yummuştu.

Erkek,
-Uykum kaçtı, dedi.

Kadın,
-Biliyor musun nonoşum, dedi, şu
kocam olacak moruk bir cartayı çekse.

Erkek,
-Gebermez o, yedi canlı, dedi. Ko-
canın aşağı yukarı ne kadar parası
var?

-Üüü... Yalnız bu apartıman bir
iki milyon eder.

-Bu kadar parayı nasıl yapmış?

-On parmağında on marifet. Bu a-
partımanın üstüne nasıl oturmuş, bili-
yor musun? Bu apartımanın sahibi kim-
sesiz ihtiyar bir kadınmış. Kadını se-
ninle evleneceğim diye kandırmış. Eve
nikâh memuru diye tapu memurlarını
getirmiş. Kadın hasta olduğundan ya-
taktan çıkamıyor. Kadına "Razı mı-
sın?" diye sormuşlar. "Evet" demiş.
Kocakarı evleniyor, diye apartıma-
nı satmış, haberi yok. Sonra kadını so-
kağa atmış.

-Ben senin yerinde olsam...
-Ne yaparsın?

-Şu herifi zehirlerim be..
-Düşünüyorum ben de. Ama,
-Korkma. Bir kolayını buluruz.

intihar etmiş olur.
-Muthiş adamsın...
Öpüştiler.. Sonra yine uyku solu-
ması başladı.

Delikanlı çalmaktan geçti, şurdan
kurtulsa yeter. Kadınlı erkeği uyandı-
madan gidebilirdi. Halılar yumuşacıktı
basarken ses çıkmıyordu. Ama parma-
ğını oynatsa, köpek hırıliyordu. Milim
milim ayağını uzattı. Köpek hemen göz-
lerini açtı. Delikanlı durdu. Köpekle
karşılıklı birbirlerine bakıyorlardı. Bir
süre öyle durdular. Köpek gözlerini ka-
padı. Delikanlı köpeği kandırıp uyut-
mak için, dizlerinin üstünde öylece kal-
dı. Sonra bir parçacık kıdıldı.

-Hırr!... Hırr!..
Kadın,

-Ne oldu bu gece bu köpeğe? de-
di. Coli çıldırdın mı? Uyusana!

Erkek,
-Boğarım bu namussuzu, dedi, ya-
bancımı diye mi hırlayıp duruyor yok-
sa?

Kadın,

-Yok canım, dedi, hiç kimseyi ya-
dırgamaz. İnsancıldır ama, bu gece bir
huysuzluğu var nedense.. Hem seni ilk
görmüyor ki... İlk gördüğü yabancıla-
ra bile ses çıkarmaz.

-Hırr!...
-Peki neden hırlayıp duruyor?

-Şekerim, bu öyle acayip bir kö-
pek ki, hep kibar insanların yanında
dura dura kibarlaşmış

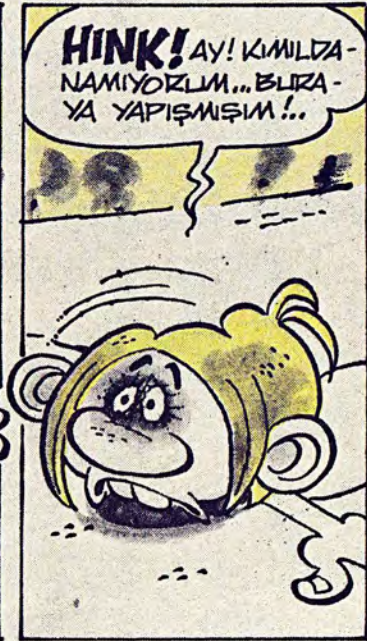
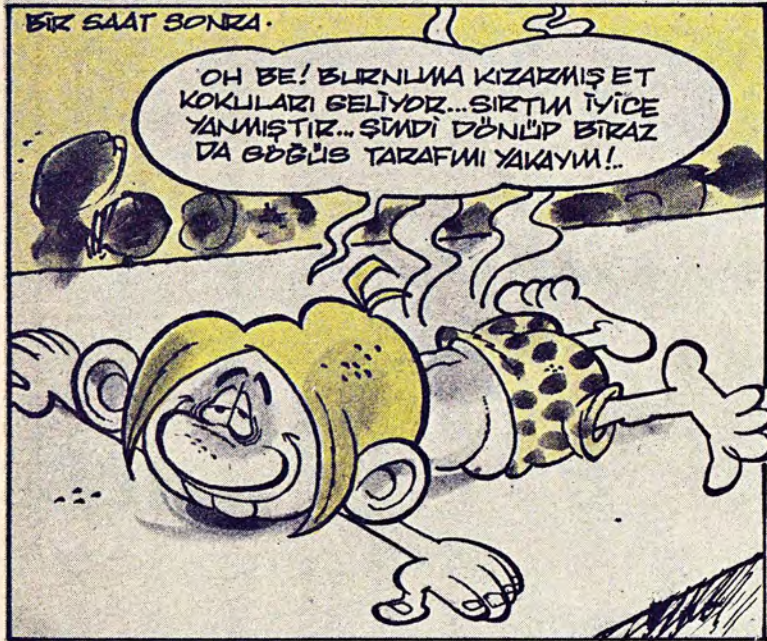
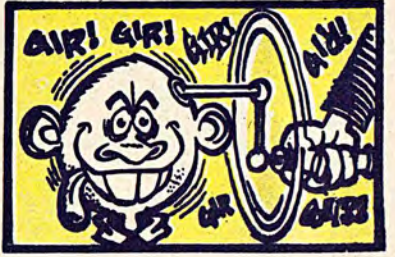
Erkek güldü:
-Hadi be... Köpeğin de kibarı o-
tur mu?

DEVAMI KARŞIDA

Geçim derdini,
can sıkıntısını,
karı-koca kavgasını
şipşak keser.
Her derde devadır...
GIRGIR da GIRGIR

GIRGIR

POLİTİKAYLA UĞRAŞMAZ POLİTİKACILARLA UĞRAŞIR

KİBAR KÖPEK

- Vallahi... Bize bu kadar insan gelir, hiç sesi çıkmaz. Ama ayak takımından biri olsa, kokusundan mı, neyindense hemen anlar, hırlayıp havlamaya başlar.

- Hırrr...

- Meselâ kaç yıldır kapıcıya bi türlü alışamadı. Kapıya gelen sütçüye, zerzevatçıya, hep hırlar. Öyle hırsız uğursuz takımını hemen tanır.

- Sabah oldu be... Yarın akşam da öbür iş için Ankara'ya gideceğim...

- Adam razı oldu mu?

- Olmayıp da ne yapacak. On bir verdim, olmaz dedi. Bu sefer on beş bin ydiyeceğim, olmazsa yirmi bin. Sonunda nasıl olsa yola gidecek. Herkesin bir derecesi var. Madem ki insanın ağız var, yiyecek....

- Yaman adamsın...

Öpüştiler... Sonra yine uyku soluması başladı.

Delikanlı dizini bükerken beyaz tüylü köpek gözünü açtı, hırlamaya

başladı. Köpekten kurtulamayacağını anlayan delikanlı ne olursa olsun kaçmaktan başka yol bulamadı.

- Hırrr!... Hırrr!...

Kadın,

- Sus Coli! diye bağırdı.

Delikanlı ayağa kalkıp fırladı, kapıya seğırtti... Köpek de arkasından.

- Hırrr!

Kadın,

- Birisi var! diye bağırdı.

Adam yataktan fırladı. Lambayı yak-tı. Hırsız koridora çıkmıştı. Köpek havlıyordu. Kadın avazı çıktığı kadar bağırdı.

- Hırsız var!... İmdaaaat!

Sokakta düdükler öttü. Kadın bağı - rıyor, erkek bağılıyor, köpek havlıyordu.

Delikanlı sokak kapısına saldırdı. Kapı kilitli açılmıyordu. Geldiği yerden gitmeyi akıl edememişti. Karanlıkta geldiği yeri de şaşırmıştı.

İlk yetişen apartmanın kapıcısı, sonra da bekçi oldu.

Erkek kapıyı açtı. Delikanlı köşeye sinmiş kalmıştı. Kapıcıyla bekçi içeri girdiler. Köpek havlıyordu.

Kadın,

- İşte hırsız! dedi.

Kapıcı, delikanlıyı yukardan aşağı süzdü, sonra,

- Tuh!... diye suratına tükürdü

eşek kadar herifsin, namusunla çalışıp kazansana...

Bekçi, delikanlının suratına bir tokat vurup,

- Hırsızlık etmeye utanmıyor musun? dedi.

Köpek bir bekçiye, bir kapıcıya, bir delikanlıya dönüp dönüp havlıyordu. Kadın erkeğe,

- Ben sana ipsiz sapsiz adamları Coli kokusundan tanır demedim mi? dedi.

Kapıcı, kadına,

- Bey de evde yok, iyi ki uyandı - nız, dedi.

Kadın,

- Biz uyanmadık, dedi, Coli farkına vardı.

Sonra köpeği kucağına aldı,

- Sus Coli! diye payladı.

Pijamalı erkek o zaman, kadının bir kombinezonla olduğunu fark etti.

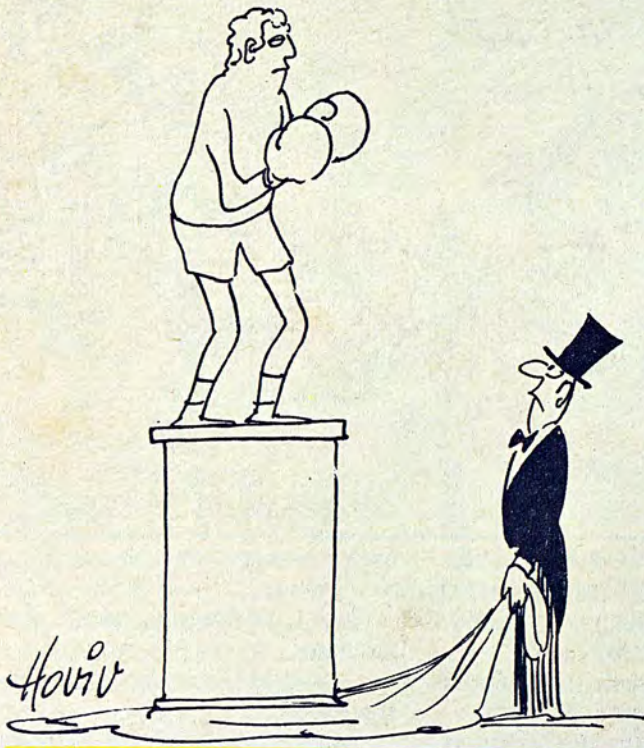
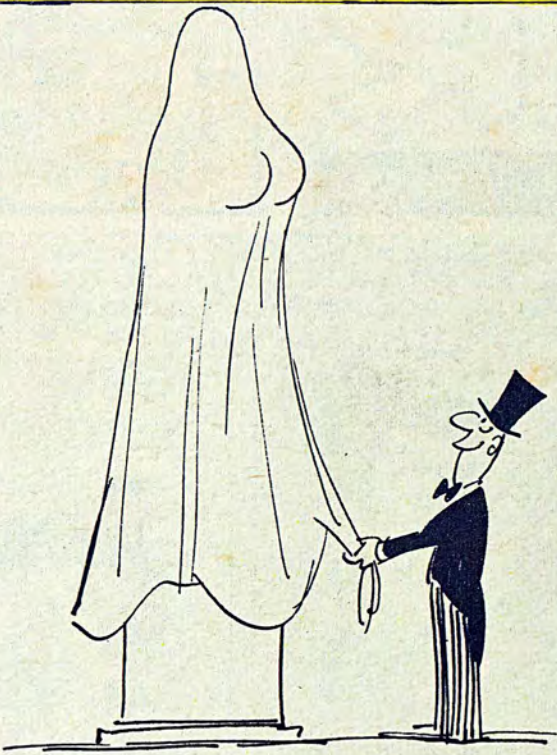
- Üşüyeceksin, üzerine bişey al! dedi.

Bekçi ile kapıcı, aralarında delikanlı, merdivenlerden inerlerken, kadının çıplak göğsüne bastırıldığı köpek hâla havlıyordu. Erkek,

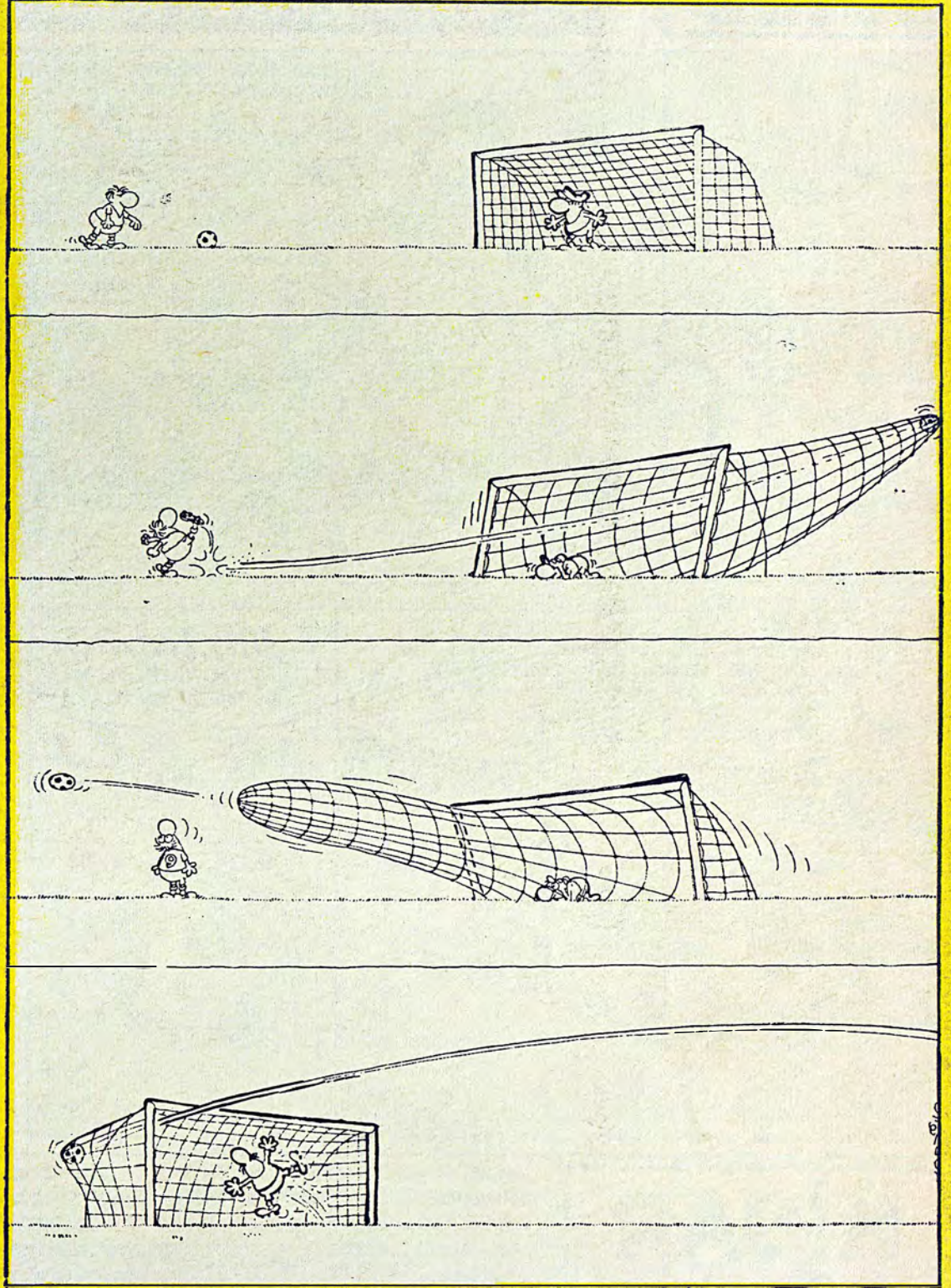
- Ben bu kadar kibar köpek görmedim, dedi, hırsız, uğursuzu nasıl da kokusundan tanıyor.

BİTTİ

GIRGİR DÜNYASI

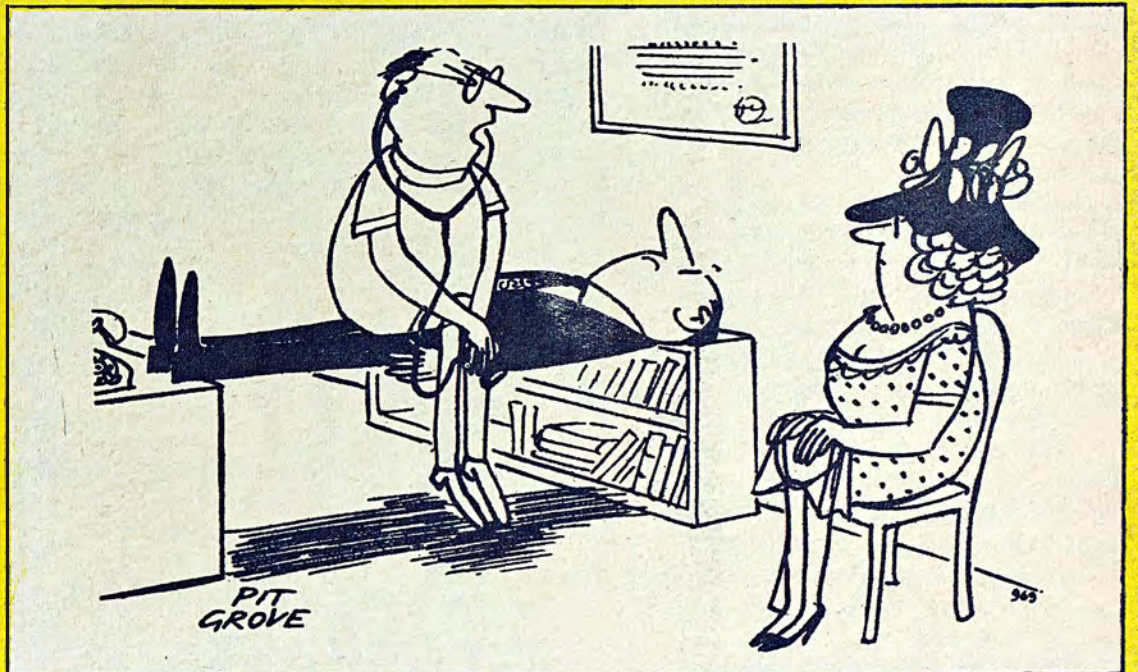
Tehlikeli heykel

İadeli taahhütlü gol.

-Aman sevgilim. Birisiyle iki laf etmeye kalksam hemen gidelim diye tutturuyorsun.

-Kocanız çok sert bir adam hiç esnekliği yok.